

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1102/2008 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 22ας Οκτωβρίου 2008****για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και ορισμένων ενώσεων και μειγμάτων υδραργύρου και για την ασφαλή αποθήκευση του μεταλλικού υδραργύρου****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1 και, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού, το άρθρο 133 αυτής,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ελευθέρωση υδραργύρου συνιστά, ως γνωστό, απειλή για τον πλανήτη, η οποία δικαιολογεί την ανάληψη δράσης σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο.
- (2) Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Η κοινοτική στρατηγική για τον υδράργυρο», τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2005, και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2006⁽³⁾, σχετικά με τη στρατηγική αυτή, είναι αναγκαίο να μειωθεί ο κίνδυνος έκθεσης του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στον υδράργυρο.
- (3) Τα μέτρα που λαμβάνονται σε κοινοτικό επίπεδο πρέπει να θεωρούνται μέρος της παγκόσμιας προσπάθειας που καταβάλλεται για τη μείωση του κινδύνου έκθεσης στον υδράργυρο, ιδίως στο πλαίσιο του προγράμματος του UNEP (Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον) για τον υδράργυρο.
- (4) Το κλείσιμο των μεταλλείων υδραργύρου στην Κοινότητα προκαλεί περιβαλλοντικά και κοινωνικά προβλήματα. Θα πρέπει να συνεχισθεί η στήριξη σχεδίων και άλλων πρωτοβουλιών από το διαθέσιμο μηχανισμό χρηματοδότησης,

προκειμένου οι θιγόμενες περιοχές να μπορέσουν να εξεύρουν βιώσιμες λύσεις για το τοπικό περιβάλλον, την απασχόληση και τις οικονομικές τους δραστηριότητες.

- (5) Οι εξαγωγές μεταλλικού υδραργύρου, μεταλλεύματος κιννάβαρης, χλωριούχου υδραργύρου, οξειδίου υδραργύρου και μειγμάτων μεταλλικού υδραργύρου με άλλες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων κραμάτων υδραργύρου, με σύγκέντρωση υδραργύρου τουλάχιστον 95 % βάρους προς βάρος από την Κοινότητα θα πρέπει να απαγορευτούν, προκειμένου να μειωθεί σημαντικά η προσφορά υδραργύρου παγκοσμίως.
- (6) Η απαγόρευση των εξαγωγών θα δημιουργήσει στην Κοινότητα σημαντικό πλεόνασμα υδραργύρου, η επανεισαγωγή του οποίου στην αγορά θα πρέπει να αποφευχθεί. Θα πρέπει, συνεπώς, να διασφαλισθεί η ασφαλής αποθήκευση του υδραργύρου αυτού στην Κοινότητα.
- (7) Προκειμένου να προβλεφθούν δυνατότητες ασφαλούς αποθήκευσης του μεταλλικού υδραργύρου που θεωρείται απόβλητο, είναι σκόπιμο να επιτραπεί παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽⁴⁾, για ορισμένους τύπους χώρων υγειονομικής ταφής, και να κηρυχθούν ανεφάρμοστα, για την ανακτήσιμη προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους σε επίγειες εγκαταστάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται και είναι εξοπλισμένες για το σκοπό αυτό, τα κριτήρια του σημείου 2.4 του παραρτήματος της απόφασης 2003/33/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με το άρθρο 16 και το παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 1999/31/ΕΚ⁽⁵⁾.
- (8) Οι υπόλοιπες διατάξεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης μεταλλικού υδραργύρου που θεωρείται απόβλητο. Τούτο περιλαμβάνει την απαίτηση του άρθρου 8 στοιχείο α) σημείο iv) της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με την οποία ο αιτών την άδεια παρέχει επαρκή εγγύγυα, υπό μορφή χρηματοοικονομικής ή άλλης ισοδύναμης εγγύησης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι εκπληρούνται οι υποχρεώσεις (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη μέριμνα έπειτα από την παύση λειτουργίας) που απορρέουν από την άδεια και τηρούνται οι διαδικασίες παύσης λειτουργίας. Επιπλέον, η οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας⁽⁶⁾ εφαρμόζονται σε τέτοιες εγκαταστάσεις αποθήκευσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 168 της 20.7.2007, σ. 44.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Ιουνίου 2007 (ΕΕ C 146 Ε της 12.6.2008, σ. 209), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 52 Ε της 26.2.2008, σ. 1), και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 2008.

⁽³⁾ ΕΕ C 291 Ε της 30.11.2006, σ. 128.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 11 της 16.1.2003, σ. 27.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 56.

- (9) Για την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους σε επίγειες εγκαταστάσεις, οι οποίες χρησιμοποιούνται και είναι εξοπλισμένες για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ισχύει η οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων σοβαρών ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες ⁽¹⁾.
- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽²⁾. Ωστόσο, προκειμένου να καταστεί εφικτή η κατάλληλη διάθεση του μεταλλικού υδραργύρου στην Κοινότητα, οι αρμόδιες αρχές προορισμού και αποστολής προτρέπονται να μην προβάλλουν αντιρρήσεις για μεταφορές μεταλλικού υδραργύρου που θεωρείται απόβλητο κατά το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), του εν λόγω κανονισμού. Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, στην περίπτωση επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται στο κράτος μέλος αποστολής σε τόσο μικρή συνολική ποσότητα ετησίως, ώστε η δημιουργία νέας εξειδικευμένης εγκατάστασης διάθεσης στο εν λόγω κράτος μέλος να είναι αντιοικονομική, το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), του εν λόγω κανονισμού δεν εφαρμόζεται.
- (11) Για να εξασφαλιστεί αποθήκευση αβλαβής για την υγεία του ανθρώπου και για το περιβάλλον, η αξιολόγηση της ασφάλειας που απαιτείται βάσει της απόφασης 2003/33/ΕΚ για την υπόγεια αποθήκευση θα πρέπει να συμπληρωθεί με ειδικές διατάξεις και να εφαρμόζεται και στη μη υπόγεια αποθήκευση. Δεν θα πρέπει να επιτρέπονται δραστηριότητες οριστικής διάθεσης μέχρι να εγκριθούν οι ειδικές απαιτήσεις και τα κριτήρια αποδοχής. Οι συνθήκες αποθήκευσης σε αλατωρυχείο ή σε βαδιά, υπόγεια, σκληρά πετρώματα, κατάλληλα για τη διάθεση μεταλλικού υδραργύρου, θα πρέπει ιδίως να τηρούν τις αρχές προστασίας των υπογείων υδάτων από τον υδράργυρο, πρόληψης των εκπομπών ατμών υδραργύρου, της μη διαπερατότητας έναντι των περιρρεόντων υγρών και —σε περίπτωση μόνιμης αποθήκευσης— του ασφαλούς εγκλεισμού των αποβλήτων στο τέλος της διαδικασίας παραμόρφωσης των ορυχείων. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να προστεθούν στα παραρτήματα της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, όταν τροποποιηθούν για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
- (12) Οι συνθήκες αποθήκευσης σε επίγειες εγκαταστάσεις θα πρέπει ιδίως να τηρούν τις αρχές της αναστρεψιμότητας της αποθήκευσης, της προστασίας του υδραργύρου έναντι του ύδατος της ατμόσφαιρας, της μη διαπερατότητας έναντι του εδάφους και της πρόληψης των εκπομπών ατμών υδραργύρου. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να προστεθούν στα παραρτήματα της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, όταν τροποποιηθούν για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Η επίγεια αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου θα πρέπει να θεωρείται προσωρινή λύση.
- (13) Η βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων θα πρέπει να διαβιβάσει στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών
- μελών όλα τα στοιχεία που αφορούν τη διάλυση κυμελών υδραργύρου στις εγκαταστάσεις της, ώστε να διευκολύνει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι βιομηχανικοί τομείς που ανακτούν υδράργυρο από τον καθαρισμό φυσικού αερίου ή ως παραπροϊόν από εργασίες εξόρυξης και τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων, θα πρέπει επίσης να διαβιβάσουν τα σχετικά στοιχεία στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές.
- (14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με τις άδειες που εκδίδουν για τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης, καθώς και με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τις επιπτώσεις του στην αγορά, ώστε να καταστεί δυνατή η αξιολόγησή του εν ευθέτω χρόνω. Οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με τις μεταφορές και τη χρήση μεταλλικού υδραργύρου, μεταλλεύματος κιννάβαρης, χλωριούχου υδραργύρου, οξειδίου υδραργύρου και μειγμάτων μεταλλικού υδραργύρου με άλλες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων κραμάτων υδραργύρου, με συγκέντρωση υδραργύρου τουλάχιστον 95 % βάρους προς βάρος.
- (15) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν τις εφαρμοστέες κυρώσεις για παραβάσεις του παρόντος κανονισμού, οι οποίες θα επιβάλλονται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (16) Είναι σκόπιμο να οργανωθεί ανταλλαγή πληροφοριών με τα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να εκτιμηθεί η ανάγκη θέσπισης συμπληρωματικών μέτρων για τις εξαγωγές, τις εισαγωγές και την αποθήκευση υδραργύρου και για τις ενώσεις υδραργύρου και τα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο, με την επιφύλαξη των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης, και ιδίως του άρθρου 81 αυτής.
- (17) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την παροχή τεχνικής βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες και τις χώρες με οικονομίες σε μεταβατικό στάδιο, ειδικότερα βοήθειας που διευκολύνει τη μεταστροφή προς εναλλακτικές χωρίς υδράργυρο τεχνολογίες και την τελική σταδιακή κατάργηση των χρήσεων και ελευθερώσεων υδραργύρου και ενώσεων υδραργύρου.
- (18) Η έρευνα για την ασφαλή διάθεση του υδραργύρου, καθώς και για διάφορες τεχνικές σταθεροποίησης ή άλλους τρόπους ακινητοποίησης του υδραργύρου, είναι συνεχής. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί κατά προτεραιότητα την εν λόγω έρευνα και να υποβάλει έκθεση το συντομότερο δυνατόν. Οι πληροφορίες αυτές είναι σημαντικές για να αποτελέσουν έγκυρη βάση για την αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού με σκοπό την επίτευξη του στόχου του.
- (19) Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτές τις πληροφορίες όταν υποβάλλει έκθεση αξιολόγησης, προκειμένου να εκτιμήσει τυχόν ανάγκη τροποποίησης του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1.

(20) Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση υδραργύρου, και ιδίως τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις, και να υποβάλλει σχετικές εκθέσεις που θα καθιστούν δυνατό να εκτιμάται η συνοχή της συνολικής προσέγγισης.

(21) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου σε ορισμένες εγκαταστάσεις στις οποίες αυτός αναφέρεται, θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την οδηγία 1999/31/ΕΚ, λαμβανομένης υπόψη της άμεσης σύνδεσης του παρόντος κανονισμού με την εν λόγω οδηγία.

(22) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η μείωση της έκθεσης σε υδράργυρο διά της απαγορεύσεως των εξαγωγών και της επιβολής υποχρεώσεως αποθήκευσης, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορεί συνεπώς, λόγω του αντίκτυπου στη διακίνηση των εμπορευμάτων και στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, καθώς και λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα της ρύπανσης από τον υδράργυρο, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι εξαγωγές μεταλλικού υδραργύρου (Hg, CAS RN 7439-97-6), μεταλλεύματος κιννάβαρης, χλωριούχου υδραργύρου (Hg₂Cl₂, CAS RN 10112-91-1), οξειδίου υδραργύρου (HgO, CAS RN 21908-53-2) και μειγμάτων μεταλλικού υδραργύρου με άλλες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων κραμάτων υδραργύρου, με συγκέντρωση υδραργύρου τουλάχιστον 95 % βάρους προς βάρος από την Κοινότητα απαγορεύονται από τις 15 Μαρτίου 2011.

2. Η απαγόρευση δεν ισχύει για εξαγωγές ενώσεων που σημειώνονται στην παράγραφο 1 για σκοπούς έρευνας και ανάπτυξης, ιατρικούς σκοπούς ή σκοπούς ανάλυσης.

3. Η μείξη μεταλλικού υδραργύρου με άλλες ουσίες αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εξαγωγής μεταλλικού υδραργύρου απαγορεύεται από τις 15 Μαρτίου 2011.

Άρθρο 2

Από τις 15 Μαρτίου 2011, θεωρούνται απόβλητα και διατίθεται σύμφωνα με την οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για τα απόβλητα ⁽¹⁾ κατά τρόπο ασφαλή για την υγεία του ανθρώπου και για το περιβάλλον, τα εξής:

α) ο μεταλλικός υδράργυρος που δεν χρησιμοποιείται πλέον στη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλιών·

β) ο μεταλλικός υδράργυρος που προκύπτει από τον καθαρισμό του φυσικού αερίου·

γ) ο μεταλλικός υδράργυρος που προκύπτει από εργασίες εξόρυξης και τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων και

δ) ο μεταλλικός υδράργυρος που αποκτάται από μέταλλευμα κιννάβαρης στην Κοινότητα μετά τις 15 Μαρτίου 2011.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, ο μεταλλικός υδράργυρος που θεωρείται απόβλητο μπορεί, υπό κατάλληλες συνθήκες συγκράτησης:

α) να αποθηκεύεται προσωρινά για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους ή μόνιμα (εργασίες διάθεσης D 15 ή D 12 αντίστοιχα, κατά τον ορισμό στο παράρτημα II Α της οδηγίας 2006/12/ΕΚ) σε αλατωρυχεία κατάλληλα για τη διάθεση μεταλλικού υδραργύρου ή σε βαθιά, υπόγεια, σκληρά πετρώματα που προσφέρουν ισοδύναμο επίπεδο ασφάλειας και συγκράτησης με τα αλατωρυχεία· ή

β) να αποθηκεύεται προσωρινά (εργασία διάθεσης D 15 κατά τον ορισμό στο παράρτημα II Α της οδηγίας 2006/12/ΕΚ) για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους σε επίγειες εγκαταστάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται και είναι εξοπλισμένες για την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου. Στην περίπτωση αυτή, δεν εφαρμόζονται τα κριτήρια του σημείου 2.4 του παραρτήματος της απόφασης 2003/33/ΕΚ.

Οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ και της απόφασης 2003/33/ΕΚ εφαρμόζονται στα στοιχεία α) και β).

2. Η οδηγία 96/82/ΕΚ εφαρμόζεται στην αποθήκευση περί της οποίας η παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 4

1. Η αξιολόγηση της ασφάλειας που πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με την απόφαση 2003/33/ΕΚ για την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου, όπως προβλέπει το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού, εξασφαλίζει ότι καλύπτονται οι συγκεκριμένοι κίνδυνοι που οφείλονται στη φύση και στη μακροπρόθεσμη συμπεριφορά του μεταλλικού υδραργύρου, καθώς και στις συνθήκες συγκράτησής του.

2. Η αναφερόμενη στα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ άδεια για εγκαταστάσεις περί των οποίων το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος κανονισμού, περιλαμβάνει απαιτήσεις για τακτικό οπτικό έλεγχο των δοχείων και για την εγκατάσταση κατάλληλου εξοπλισμού ανίχνευσης ατμών με σκοπό τον εντοπισμό τυχόν διαρροής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 9.

3. Οι απαιτήσεις όσον αφορά τις εγκαταστάσεις περί των οποίων το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος κανονισμού, καθώς και τα κριτήρια αποδοχής για τον μεταλλικό υδράργυρο, απαιτήσεις και κριτήρια που τροποποιούν τα παραρτήματα I, II και III της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 της εν λόγω οδηγίας. Η Επιτροπή υποβάλει κατάλληλη πρόταση το συντομότερο δυνατόν, και το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2010, λαμβάνοντας υπόψη την έκβαση της ανταλλαγής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και την έκθεση σχετικά με την έρευνα για τις επιλογές ασφαλούς διάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2.

Οι ορισθείσες εργασίες τελικής διάθεσης (εργασίες διάθεσης D12 κατά την έννοια του παραρτήματος II Α της οδηγίας 2006/12/ΕΚ) αφορούν τον μεταλλικό υδράργυρο επιτρέπονται μόνον από την ημερομηνία θέσπισης της τροποποίησης των παραρτημάτων I, II και III της οδηγίας 1999/31/ΕΚ.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή αντίγραφα των αδειών που εκδίδουν για εγκαταστάσεις που έχουν οριστεί για την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου (εργασίες διάθεσης D 15 ή D 12 αντίστοιχα, κατά τον ορισμό στο παράρτημα II Α της οδηγίας 2006/12/ΕΚ), συνοδευόμενα από την αντίστοιχη ασφάλεια αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, μέχρι την 1η Ιουλίου 2012, για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στην επικράτειά τους και για τις επιπτώσεις του στην αγορά. Κατόπιν σχετικού αιτήματος της Επιτροπής, τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες αυτές πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

3. Μέχρι την 1η Ιουλίου 2012, οι εισαγωγείς, εξαγωγείς και φορείς δραστηριοτήτων περί των οποίων το άρθρο 2, κατά περίπτωση, αποστέλλουν στην Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ποσότητες, τιμές, χώρα καταγωγής και χώρα προορισμού, καθώς και σκοπούμενη χρήση του μεταλλικού υδραργύρου που εισέρχεται στην Κοινότητα·
- β) ποσότητες, χώρα καταγωγής και χώρα προορισμού του μεταλλικού υδραργύρου που θεωρείται απόβλητο, ο οποίος αποτελεί αντικείμενο διασυνοριακών συναλλαγών εντός της Κοινότητας.

Άρθρο 6

1. Οι βιομηχανίες του τομέα χλωρίου-αλκαλίων διαβιβάζουν, στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών, τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με την απόσυρση υδραργύρου κάθε έτος:

- α) βέλτιστη εκτίμηση της συνολικής ποσότητας υδραργύρου που βρίσκεται ακόμη σε χρήση σε κυψέλη υδραργύρου στον τομέα χλωρίου-αλκαλίων·

β) συνολική ποσότητα υδραργύρου που είναι αποθηκευμένη στην εγκατάσταση·

γ) ποσότητα αποβλήτων υδραργύρου που έχει σταλεί σε μεμονωμένες εγκαταστάσεις προσωρινής ή μόνιμης αποθήκευσης, τοποθεσία και στοιχεία επικοινωνίας για τις εν λόγω εγκαταστάσεις.

2. Οι επιχειρήσεις στους βιομηχανικούς τομείς που ανακτούν υδράργυρο από τον καθαρισμό φυσικού αερίου ή ως παραπροϊόν της εξόρυξης ή της τήξης μη σιδηρούχων μεταλλευμάτων, διαβιβάζουν στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με τον υδράργυρο που ανακτάται σε ένα δεδομένο έτος:

α) ποσότητα υδραργύρου που ανακτήθηκε·

β) ποσότητα υδραργύρου που έχει σταλεί σε μεμονωμένες εγκαταστάσεις προσωρινής ή μόνιμης αποθήκευσης, τοποθεσία και στοιχεία επικοινωνίας για τις εν λόγω εγκαταστάσεις.

3. Οι επιχειρήσεις αυτές διαβιβάζουν τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 στοιχεία, κατά περίπτωση, την πρώτη φορά μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου 2009 και στη συνέχεια ανά έτος, μέχρι την 31η Μαΐου.

4. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες κατά την παράγραφο 3 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα ⁽¹⁾.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβιάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου 2009 και κοινοποιούν αμέσως οιοσδήποτε τροποποιήσεις τις επηρεάζουν.

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή οργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων φορέων μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2010. Στο πλαίσιο της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών εξετάζεται, ιδίως, εάν είναι αναγκαίο:

- α) να επεκταθεί η απαγόρευση εξαγωγής σε άλλες ενώσεις υδραργύρου, σε μείγματα με χαμηλότερη περιεκτικότητα σε υδράργυρο και στα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο, ιδίως θερμομέτρα, βαρόμετρα και σφυγμομανόμετρα·

⁽¹⁾ ΕΕ L 264 της 25.9.2006, σ. 13.

- β) να απαγορευθεί η εισαγωγή μεταλλικού υδραργύρου, ενώσεων υδραργύρου και προϊόντων που περιέχουν υδράργυρο·
- γ) να επεκταθεί η υποχρέωση αποθήκευσης στον μεταλλικό υδράργυρο που προέρχεται από άλλες πηγές·
- δ) να καθορισθούν χρονικά όρια για την προσωρινή αποθήκευση μεταλλικού υδραργύρου.

Η ανταλλαγή αυτή πληροφοριών λαμβάνει επίσης υπόψη την έρευνα όσον αφορά τις επιλογές ασφαλούς διάθεσης.

Η Επιτροπή οργανώνει περαιτέρω ανταλλαγές πληροφοριών εάν υπάρξουν νέες σχετικές πληροφορίες.

2. Η Επιτροπή παρακολουθεί τις διεξαγόμενες ερευνητικές δραστηριότητες όσον αφορά τις επιλογές ασφαλούς διάθεσης, συμπεριλαμβανομένης της σταθεροποίησης του μεταλλικού υδραργύρου. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2010. Βάσει της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει πρόταση αναθεώρησης του παρόντος κανονισμού το συντομότερο δυνατόν και όχι αργότερα από την 15η Μαρτίου 2013.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στην Κοινότητα, καθώς και τις επιπτώσεις του στην κοινοτική αγορά, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες περί των οποίων οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου και τα άρθρα 5 και 6.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει το συντομότερο δυνατόν, αλλά όχι αργότερα από την 15η Μαρτίου 2013, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έκθεση, ενδεχομένως συνοδευόμενη από πρόταση αναθεώρησης του παρόντος κανονισμού, στην οποία περιέχονται και αξιολογούνται τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών κατά την παράγραφο 1 και της αξιολόγησης κατά την παράγραφο 3, καθώς και της έκθεσης κατά την παράγραφο 2.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μέχρι την 1η Ιουλίου 2010 έκθεση σχετικά με την πρόοδο των πολυμερών δραστηριοτήτων και διαπραγματεύσεων όσον αφορά τον υδράργυρο, με την οποία εξετάζεται εάν το χρονοδιάγραμμα και το πεδίο εφαρμογής των μέτρων, που ορίζει ο παρών κανονισμός, συνάδουν με τις διεθνείς εξελίξεις.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν έως την 15η Μαρτίου 2011 τα εθνικά μέτρα περιορισμού της εξαγωγής μεταλλικού υδραργύρου, μεταλλεύματος κινάβαρης, χλωριούχου υδραργύρου (I), οξειδίου υδραργύρου (II) και μειγμάτων μεταλλικού υδραργύρου με άλλες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων κραμάτων υδραργύρου, με συγκέντρωση υδραργύρου τουλάχιστον 95 % βάρους προς βάρος, τα οποία θεσπίστηκαν σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία πριν από τις 22 Οκτωβρίου 2008.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 22 Οκτωβρίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. RÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.-P. JOUYET